

foc i lloc

Política 2.0

Quan apropar-se al ciutadà des de tots els fronts és l'important

DAVID RIOS

Sóc dels que creuen que els polítics han de ser propers als ciutadans. Penso que una de les raons de la desafecció per la política és l'allunyament dels polítics del contacte del carrer. La gent percep els polítics tancats a les seves gàbies opaques en les quals no se sap ben bé què passa a dins. Penso que els polítics estem obligats a ser transparents i per tant a utilitzar al màxim tot tipus d'eines que permetin un contacte directe entre els polítics i la ciutadania. I les xarxes socials permeten fer política de proximitat, diàlegs de tu a tu, però també, i és molt important, diàlegs atemporals i deslligats espacialment.

Tot i que a Andorra encara no som gaires polítics els que ens movem de manera fluïda per les xarxes, cada vegada som més. Però cadascú amb la seva personalitat. Els *artesans* gestionen personalment els seus perfils, els *xerraires* responen i dialoguen fins a l'extenuació, els *senyorial*s fan que altres gestionin els seus perfils, l'*esportista* parla la major part del temps de futbol i els *voyeurs* només miren i escolten. Són diferents maneres d'utilitzar les xarxes socials, cap millor que l'altra,

tot depèn de l'estil del polític, de la seva fe en el mitjà i dels seus recursos personals en la societat de la informació.

Altres polítics no hi són, són els *ni hi són ni se'ls espera*, i no tenen cap mena de perfil a cap xarxa social. És evident que per fer política no és obligatori crear-se un perfil. Es poden guanyar eleccions sense fer cap mena d'aparició a les xarxes socials. Perquè seria pecar d'ingenu pensar que les xarxes socials substitueixen el contacte directe dels polítics amb la ciutadania. Com també la ciutadania ha de ser conscient que el món canvia i es transforma quan la gent es manifesta al carrer, quan es diposita un vot a l'urna, quan es dona suport a manifestos o iniciatives legislatives populars. Hem arribat a pensar que el món es millora fent un retuit o un *m'agrada* asseguts còmodament al sofà.

Els polítics hem d'utilitzar les xarxes socials com una eina més de comunicació, de transparència, d'acostament, de servei públic, una eina més per estar a disposició dels ciutadans. Però com una eina més, ni més ni menys.